

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*Tersane işçilerinin sesi***Tersane İşçileri Bülteni**Fiyatı 25 YKr.
Eylül 2005**Kan emiciler artık cesetlerimizi de kaçırıyor!..****İş cinayetleri devam ediyor,
biz sessiz kaldıkça da devam edecek!****Tersane işçisi arkadaş!**

Tersanelerde kıyım devam ediyor. Bir işçi arkadaşımız, 20 Ağustos 2005 tarihinde Torlak Tersanesi'nin havuzunda, Sedef Tersanesi'ne ait Turkon Line adlı konteynır gemisinde çalışırken ambara düşerek hayatını kaybetti. Cemre Mühendislik adlı taşeron firmada çalışan Nizamettin isimli işçi arkadaşımız da "iş kazası" sonucu hayatını kaybetti. İş cinayetleri konusunda tescilli olan tersane patronları bir işçi arkadaşımızın kanını daha akıttı. Bundan bir ay önce gene aynı tersane havuzuna düşen bir işçi arkadaşımız ise vücudundaki sayısız kırıkla halen evinde yatmaktadır.

İşçiler, kardeşler!

Kan emici Torlak patronu, yaşanan bu iş cinayetinin ardından işçi arkadaşımızın cenazesini apar topar bir şekilde kaçırmıştır. Bugüne kadar iş cinayetleri aynı dakikada tüm havzada duyulurdu. Bu kez kan emici patronun oyunu sonucu böyle olmamıştır. Havzada çalışanlar, "iş kazası"ndan ve bir arkadaşımızın öldüğünden ancak günler sonra haberdar olabilmıştır. Kan emicilerin bu davranışı korkularının ifadesidir.

Anlamadığımız ise diğer işçi arkadaşlarımızın tutumudur. Ölen arkadaşımız tek başına çalışmıyordu herhalde! Peki diğer işçi arkadaşlara sormak gerekiyor; arkadaşınız öldükten sonra ne

yaptınız? Biz havzadaki diğer tersane işçileri olarak bunu bilmek istiyoruz. Yoksa işinize devam mı ettiniz! Daha az önce beraber yemek yediğiniz, aynı bardaktan su içtiğiniz, şakalaştığınız arkadaşınız öldüğünde ne yaptınız? Hiç mi ona bir vefa borcunuz yok? Bu cinayete sessiz kaldığınız için hiç mi suçluluk duymadınız? Neden korkunuz, işten atılmaktan mı? Böyle bir insanlık sınavından geçemedikten sonra işten atılmamış olsanız ne olacak ki!

Tersane işçisi arkadaş!

Bize neler oluyor böyle? Evet bunu sormak gerekiyor öncelikle. Bugün ölen sen olmayabilirsin. Ama bu sistem böyle devam edip gittikçe yarının garantisi var mı? Yarın sıranın sana, bana, bize geleceği belli değil mi? Bana sıra gelmez diyebilen bir işçi arkadaşımız var mı? -

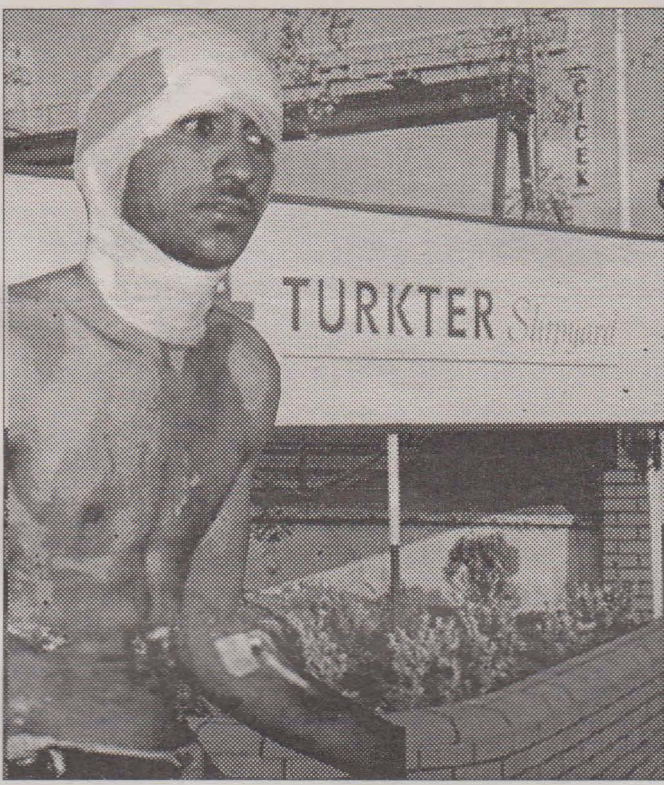
Öyleyse arkadaşımızın cenazenize dahi sahip çıkmamasını kabul edebilir misiniz? Etmeyeceksek eğer, neden yanımızdaki işçi arkadaşımızın katledilmesine sessiz kalabildik? Artık yeter demek için sıranın bize gelmesini beklemek zorunda değiliz. Bu kan emicileri tükürüğümüzle boğacak güçteyiz. Oysa kendi cenazelerimize dahi sahip çıkmadığımız için kan emiciler istedikleri gibi cesetlerimizle oynayabiliyor ve ailelerimizle kanımız üzerine pazarlık etme alçaklığını ve yüzüstülüğünü gösterebiliyorlar.

Artık cesetlerimizi kaçırmaya başladılar. Bunun bir ileri adımı ise cesetleri olduğu yerde kaybetmek olacak. “O kadar da olmaz” demeyelim. Gözleri daha fazla kâr hırsıyla dönmüş asalak patronlardan herşey beklenir.

Artık bu cinayetlere izin vermeyelim, sessiz kalmayalım. Tersane işçileri olarak birliğimizi sağlayalım, örgütlülüğümüzü oluşturup tersane patronlarına dünyanın kaç bucak olduğunu gösterelim.

İşçiler, kardeşler!

Her gemi bizim kanımızla sulanarak denize açılmaktadır! Kan emiciler her gemide bizim kanımızı akıtıyorlar ve akıtacaklardır. Bu onların sınıfsal çıkarlarının gereğidir. Önemli ve asıl

olansa biz işçilerin tutumudur. Yarınımızı belirleyecek olan da budur. Bizler arkadaşlarımızla kader birliği yapmadıktan, “Sınıfa karşı sınıf!” şiarı ile kan emicilerin karşısına çıkmadıktan sonra bu böyle devam edecektir.

“Ben ne yapabilirim” diye düşünen işçi arkadaşlarımıza ise yanındaki işçi arkadaşının omzuna yaslan ve kollarını kenetle diyoruz. Bu iş cinayetlerini kanıksamanın anlaşılabilecek bir tarafı yoktur. Eğer bizler, insanlığımızı bir kenara bırakıyorsak, yanımızda işlenen bu cinayetlere ses çıkarmıyorsak insanlığımızı da kaybetmişiz demektir.

Onun için ben ne yapabilirim demeden ses olmak gerekiyor. Seslerimiz çoğaldığında ve ortaklaştığında ise sadece işçi sınıfı için değil, tüm sömürülenler ve yoksullar için bu köhne düzeni yıkarak, insanın insanı sömürmediği bir düzende kardeşçe yaşacağız.

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Sınıfa karşı sınıf,

düzene karşı devrim,

kapitalizme karşı sosyalizm!

Yaşasın tersane işçilerinin birliği!